

Gott fótbóltsspæl rakk ekki til fyrsta sigurinn

Fótbóltur: Føroyingarnir stóðu fyrri betra fótbóltsspælinum, men teir megnaðu ikki at betra um íslensku sektina fyrri lítið sannførandi avrikið fyrstu fimm minuttirnar

Stóri spurningurin er, hvussu eitt soverðið avrik skal lýsast. Føroyingar vóru lítið sannførandi fyrstu fimm minuttirnar, og tá megnaðu íslensku gestirnar at skora einasta málið. Sámál Joensen og Hans Fróði Hansen kendu seg noyddar at fella Þórður Guðjónsson (hann er sonur íslenska venjaran), og miðvallarin sendi frisparkíð úr átjan metrum beinleiðis í málið. Verjugarðurin stóð, sum hann skuldi, men málverjin lat seg tóla av, at ein av íslendingunum tóktist ætla sær at skjóta við vinstra beini upp um verjugarðin. Jens Martin flutti seg eitt sindur, og so sendi Þórður í tann partin av málinum, sum málverjin skuldi verja.

Hinar 85 minuttirnar vóru føroyingar leikliga omaná, og teir megnaðu at spæla seg til møguleikar, sum kundi givið mál, men tað eydnaðist ikki, og so fóru okkara menn av vøllinum og áskoðarnir, sum tað hoyrdist alt ov lítið til, av

Tórsvølli við kensluni av, at stóri beiggi hevði gjørt tað, sum skuldi til fyrri at vinna, meðan líti beiggi hevði striðst og spælt væl og alikavæl tapt.

Keturnar góðar

Allan Simonsen visti í sín-um vali av uppstilling, at hann ikki metir Henning Jarnskor millum føstu menninar longur. Álopsmaðurin hjá GI plagar at vera vongverji, men sjálvt um Øssur Hansen og John Ryan, sum vóru mest uppløgdu boðini uppá vinstra vongverjan, ikki vóru tøkir, so setti venjarin Pól Thorsteinsson, sum hann tyktist hava sera stórt álit á, út í vinstra borð, meðan Allan Mørkøre má finna seg í á landsliðnum at hava meiri verjukent pláss, tí venjarin vil hava pláss fyrri Sámali Joensen, Julian Johnsson og John Petersen á miðvøllinum.

Pól Thorsteinsson hevði við kalda vinstra beininum fyrstu lötuna trupulleikar í

bæði verju- og álopspartinum á óvanda plássinum, og tað hevði verið upplagt at latið Pól farið í miðverjuna og Jens Kristian á vongverjan, men venjarin helt um sítt.

Avgjørt stinnasti parturin av føroyska liðnum var aftur hesa ferð miðverjan. Óli Johannesen, Hans Fróði Hansen og Jens Kristian Hansen spældu við stórum myndugleika, og serliga liðformaðurin var sannførandi. Tá tað gekk eitt sindur striltið hjá miðvøllinum at fáa tak á samanspælinum, bjóðaði Jens Kristian seg til, og hann var arkitektur í nógvum og miðdepul í fleiri vandamiklum eitt tvey samanspælingum.

Tóktust dovnir

Íslendingarnir høvdu ógvuliga nógv fólk aftarlaga á vøllinum, og tað var týðuligt, at teir eru vanir at spæla uppá kontra. Liðformaðurin, Rúnar Kristinsson, sum í 2. hálvleiki kendi misnøgðina frá áskoðaranum

fyrri ljóta atburðin, hann hevði sýnt móti John Petersen, arbeiddi nógv, og Þórður Guðjónsson var vandamikil, men heildarfatnin av íslenska avrikinum var, at teir megnaðu illa at spæla fótbólt, og at teir sparkaðu nógv meiri, enn tað kann roknað við av einum liði, sum hevur staðið seg so væl móti teimum bestu í heiminum.

Tað smakkar kanska ikki so væl at siga soverðið fyrri føroyingum, men tú hevði eina kenslu av, at tað tóktist torført hjá íslendingunum at vísa rætta hugburðin, og tí var talan nógv meiri um summarfótbólt fyrri teir, enn tað var fyrri føroyingarnar, sum so fegnir vildu vinna fyrsta sigurin á Íslandi og tiskil vóru nógv meiri sannførandi í nærdystunum og arbeiddu nógv meiri.

Og so kunnu vit altið meta um, um ikki serliga íslenska avrikið fyrst og fremst komst av, at føroyingarnir strongdu teir, ella um tað vóru teir sjálvir, sum

vóru ov dovnir.

Íslendingarnir kundu vunnið uppáttur meiri, tí fyrstu lötuna var um reppið, at teir stýrdu onkrum tvørbóltum í málið, men teir eiga at vera meiri enn nøgd-ir við sigurin, og tað sigur eitt sindur um spælbytið, at teir ikki fingi fyrsta hornsparkið fyrr enn væl út í 2. hálvleik.

Møguleikarnir

Føroyingarnir vuku við uppgávinu, teir mistu virðingina fyrri mótsøðumonnunum og harvið fjálturin, sum var á fyrstu lötuna, og tað ber bara til at gita um, hvussu tað hevði hiltast, um John Petersen ikki h-vði verið útvístur. Serliga í høgra borði royndust álopini væl. Allan Mørkøre var sum altíð góður við tvørbóltunum, og Sámál Joensen var sera eyðsýndur, har hann umframt at renna nógv og tetta, tá liðfelagarnir fóru framvið, eisini megnaði bæði at varðveita bóltin og at leggja fleiri góðar send-

Tveir afturat á listanum

Fróði Benjaminsen hevur sístu tíðina arbeitt seg alt longri inn í landsliðshópin, og mikukvøldið slapp hann fyrstu ferð at royna seg. Hann kann bæði brúkast á miðvøllinum og í álopinum, og trettan teir síðstu minuttirnar loysti hann Sámál Joensen av á miðvøllinum, har hann fall væl inn í samanspælið.

Rógvi Jacobsen var spildurnýggjur í landsliðshópinum og fekk beinanvegin møguleikan. Tað vóru fimm minuttir farnir, tá Rógvi loysti fyrri Julian Johnsson, og Rógvi tóktist ikki fjáltsursstungin, tá hann bæði taklaði sannførandi og sendi langa neyva avlevering fram á vøllin.

Teir báðir lótu væl at og gleða seg til fleiri dystir. Fróði var landsliðsmaður nummar 67 og Rógvi nummar 68.

jh

ingar.

Julian Johnsson rann og arbeiddi nógv, og Uni Arge og Todi Jónsson royndu at bjóða seg til. Onkuntíð bjóðaði innanhýsis fatanin teira millum, og tað var spell. Uni Arge var akkurat rangstaddur, tá Todi spældi hann leysan, og hevi Todi roknað eitt sindur meiri við, at diagonalbóltur frá vinstru fór at sigla omanfyri aftasta verjumannin, so hevði møguleikin verið stórir.

Besta møguleikan fingi okkara menn, tá Pól og Julian vunnu innkast í vinstru, Allan Mørkøre sendi eitt av longu innkastunum í brotssteigin, har John Petersen fekk fatur á, spældi stutt til Toda Jónsson, sum staddur við baklinjuna fimm metrar úr málinum sendi inn til Una Arge, sum triggjar metrar úr málinum og millum triggjar mótsúmenn akkurat ikki fekk fatur á.

Allan Simonsen minti í steðginum sínar menn um at halda fram við at spæla fótbólt, og tað gjørdi teir, so tað stóð eftir í. Møguleikarnir vóru har, og Allan Mørkøre fekk tann størsta úr ellivu metrum. Uni Arge lyfti innum verjuna, og venjan trýsti Toda Jónsson niður, men Birkir Kristinsson fekk hondina á ógvusliga skotið frá Allani Mørkøre.

Tað kendist kanska eftir hetta, at trúgvin uppá at tað fór at vera til at fáa mál minkaði, og vit kunnu bara vóna, at málkvotan verður brúkt, tá Estland og Litava koma higar fyrst í komandi mánaða.

jh